

[Holmberg.]

ning for det ærede medlem hr. J. M. Peder-
sen.

Den højtærede minister siger til mig, at det ikke er rigtigt, hvad jeg havde hævdet, at statsbanerne går tilbage. Det er i hvert fald rigtigt med hensyn til sidelinjerne. Selv om statsbanerne er gået lidt frem med hensyn til tons, er de reelt gået meget stærkt tilbage, da der er betydelig mere at køre med.

Så fik jeg for øvrigt ikke noget svar fra den højtærede minister, da jeg spurgte om motiveringen for, at statsbanerne aldrig benytter skinebusser, men jeg håber at få svar på det nu.

Så nævnte ministeren personreduktionen og sagde, at der skulle tages skyldigt hensyn. Det skal der naturligvis, og det er vi alle sammen villige til; men når man ser, hvor lidt sving der har været i personreduktionen efter den automatisering, der har fundet sted, og tager hensyn til, hvor hurtigt MY-togene kører, kan jeg ikke forstå, at nedlæggelsen af nogle sidebaner skulle betyde, at så mange flere skulle afskediges. Jeg har fået oplyst — ministeren kan jo korrigere mig, hvis det er forkert — at den reduktion på ca. 200 mand, der har fundet sted, reelt godt kunne være 500 mand; men hvis det er rigtigt, kan dette med det skyldige hensyn diskuteres. Jeg tror i hvert fald, vi alle kan være enige om, at det virker mærkeligt, at personalet, efter at det hele er blevet moderniseret, kører færre kilometer pr. år med de nye maskiner end med de gamle. Når vi drager sammenligning, ser det også lidt mærkeligt ud, at mændene på disse lokomotiver ikke årlig kører længere end en vognstyrer på en københavnsk sporvogn. Det er beklageligt med disse afskedigelser — men kan det være afgørende for os? Det er beklageligt, at det er nødvendigt, men kan det være afgørende, når vi diskuterer så stor en sag? Problemet må da være lettere at klare i denne tid med den relativt gode beskæftigelse, der er i dag.

Det kan godt være, at der vil komme mange protester, men det kan ikke være det afgørende. Det afgørende må være, om man bruger banen; det gør man ikke, og det er derved, underskuddet fremkommer. Vi kan i hvert fald godt slå fast, at selv om en bane bliver nedlagt, bliver der

ingen trafikproblemer for egnens befolkning, og derfor mener jeg også, at vi skal have begyndt.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Holmberg, at spørgsmålet om skinebusser har vi diskuteret, så vidt jeg husker også i det udvalg i fjor, hvor vi behandlede spørgsmålet om nedlæggelse af Viborg-Ålestrup banen. For statsbanernes vedkommende mener vi altså ikke, at det passer ind i vort program med skinebusser. Vi mener, at den driftsform, vi har, er den rigtige.

Hvad angår det spørgsmål, om der ikke er afskediget tilstrækkelig mange, må det ærede medlem hr. Holmberg huske på, at hvor der er tale om tjenestemænd, har man ofte valget mellem at afskedige disse folk med pension eller at sætte dem til andet arbejde. Derfor kan man ikke nøjagtig gøre op, hvor stor en reduktion der er sket, fordi en del af de folk, der er blevet ledige, kan sættes til andet arbejde i statsbanernes tjeneste i stedet for at blive pensioneret. Det må dog være det rigtige at bruge en sådan fremgangsmåde fremfor at pensionere folk, som ikke har den tilstrækkelige alder.

Må jeg til slut for mit vedkommende sige, at man i det foreliggende forslag til beslutning opererer med, at der ved nedlæggelse af sidebaner vil kunne spares fra 15 til 25 mill. kr. Nu har jeg forstået de ærede forslagsstillere sådan, at man ikke vil hænge på tallene, og så vil man formentlig heller ikke hænge på disse tal: mellem 15 og 25 mill. kr. Men jeg vil blot konstatere, at hvis der er enighed om, som jeg forstod på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at vi skal gå successivt frem og nedlægge — nu kan vi diskutere, om det skal være en eller to eller tre baner om året — kan der i alt fald ikke være tale om, at vi i medfør af det spareprogram, der er stillet op af venstre og det konservative parti, lige straks kan spare hverken de 15 eller de 25 mill. kr. Der bliver altså her tale om en meget stor reduktion i tallet; for at man kan forstå værdien af spareprogrammet på de 400 mill. kr., vil jeg gerne have lov til at fremhæve, hvor lidt dette forslag i realiteten betyder.